

האיש הצעיר שעיניו נפתחו

אסטוניה

חי פעם אדם צעיר שתמיד רצה לדעת הכל, גם מה שאנשים אחרים לא ידעו ולא רצו לדעת כלל. אחרי שלמד להבין את שפת חיות וציפורים נודע לו שבחשכת הלילה קורים דברים שאיש לא ראה אותם. מאותו רגע הוא לא רצה לנוח עד שסודות האלה יתגלו לפניו. הוא עבר ממכשף אחד לשני וביקש שיפתחו את עיניו, אך לא מצא אף אחד שיוכל לעזור לו. בסוף הוא הגיע לקוסם זקן בשם מאנה, שידע יותר משאר הקוסמים ויכול היה לומר לו מה שרצה לדעת. אבל אחרי שהזקן שמע אותו אמר "בני, אל תחפש ידע נסתר כי זה לא יביא לך אושר אלא דווקא אסון. דברים רבים מוסתרים מעיני בני אדם, כי אילו ידעו אותם לא היו יכולים לחיות בשקט. עודף ידע הורג את שמחת

החיים, ולכן חשוב היטב כי יום אחד תתחרט. עיוורון נפש הוא תכונה הטובה והחשובה ביותר של אדם. אם לא תשמע את עצתי אוכל להראות לך את סודות הלילה. אבל תהיה זקוק לאומץ רב יותר מאשר של בן אדם רגיל, כדי לשאת את המראות. " הוא הביט על הצעיר שהמשיך בבקשתו ואז אמר "מחר בלילה תלך למקום שם פעם בשבע שנים מלך הנחשים עורך מסיבה לבני עמו. לפניו תעמוד קערת זהב מלאת חלב עיזים. אם תצליח לטבול פרוסת לחם בחלב זה ותאכל אותה, תבין את כל סודות לילה המוסתרים בפני אנשים אחרים. מזלך שמסיבתו של מלך-נחש מתרחשת השנה, אחרת היית צריך להמתין זמן רב. אבל תעשה הכל בזריזות ובזהירות, אחרת יקרו לך דברים רעים. הצעיר הודה לקוסם על עצתו והלך בהחלטיות להשיג את מטרתו, אפילו אם הדבר יעלה לו בחייו. בלילה יצא לרחבת יער מבודדת, שם מלך-נחש נהג לערוך את

מסיבתו. הוא הביט סביב אך באור הלבנה לא ראה דבר מיוחד מלבד תלוליות מונחות ללא תנועה. הוא הסתתר אחרי שיח עד חצות ואז באמצע הרחבה ראה זוהר מבהיק כאילו כוכב נדלק מעל אחת התלוליות. באותו רגע בתלוליות אחרות התחילה תנועה מאות נחשים יצאו מהם, נעו וזחלו אל מקום הזוהר, שם ציפו למצוא את מלכם. כשהגיעו לתלולית שם הוא שכן, ושהייתה גדולה מאחרות ומעליה אור זוהר, נשכבו והמתינו. תנועת הנחשים היוצאים מבתיהם הייתה כה עזה ומהומה כה רבה שהצעיר לא העז לעשות אף צעד, אלא נשאר במקומו וצפה על המתרחש. בסוף אצר אומץ והתחיל להתקדם צעד אחרי צעד.

מה שראה שם עבר את הכל שיכול היה לחלום עליו. אלפי נחשים, גדולים וקטנים ובעלי צבעים שונים התאספו סביב נחש גדול, שגופו היה עבה כמו קורה, ועל ראשו כתר שפלט אור המאיר את כל הסביבה. הלשונות השלופים והלחש מסביב הפחידו את הצעיר

והוא היה בטוח שלא יהיה לו די אומץ וכי מותו קרוב.

אבל אז ראה את קערת הזהב העומדת לפני המלך-נחש והבין שזאת ההזדמנות היחידה שלו ואם לא ינצל אותה עכשיו היא לא תחזור לעולם.

עם שערות סומרות ודם קפוא בעורקיו הוא זחל קדימה.

הנחשים שראו אותו התחילו ללחוש בקול ואלפי לשונות יצאו מפיהם כדי להכיש אותו, אך הם היו כה מסובכים בגופותיהם אלה באלה שלא יכלו להשתחרר במהירות מספקת. והוא כמו ברק טבל פרוסת לחם בחלב שבקערה, שם בפיו וברח משם. הוא רץ כאילו אש רודפת אחריו, ונדמה היה לו שהוא שומע את קולם של הנחשים קרוב יותר ויותר. בסוף לא נשאר לו יותר כוח והוא נפל על העשב ללא נשימה.

כששכב כך ראה בפניו חזיונות מפחידים ונדמה היה לו כי מלך-נחש בעצמו עוטף אותו בגופו ומשתדל למחוץ אותו למוות. בצעקה

גדולה הוא קפץ על רגליו וראה שהיה זה
זוהר השמש שמעיר אותו משנתו.

הוא שפשף את עיניו והביט סביב אך לא ראה
כל סימן של אויביו מהלילה הקודם, והמקום
בו שכב היה במרחק רב מהרחבה בה הסתכן
כל כך. אך בטוח היה שלא היה זה חלום והוא
אמנם רץ מרחק רב וגם טעם מחלב עזים.
הוא בדק את גופו וראה שהוא שלם ושמח
מאוד כי עבר סכנה כזו בלי פגע.

אחרי כל הפחדים והעייפות הוא המשיך
לשכב עד הצהריים אבל החליט שעוד הלילה
הוא יחזור ליער לראות מה הועיל לו חלב
העזים והאם יוכל לראות ולהבין את הכל
שהיה נסתר לפניו עד כה.

כאשר הגיע בלילה שוב ליער ספקותיו
התפוגגו כליל כי יכול היה לראות דברים
שעיני בני תמותה לא ראו עד כה.

תחת העצים ראה אוהלים זהובים עם דגלי
כסף, מוארים היטב. ואז שמע רעש בין
העצים, כאילו רוח חזקה ומכל הצדדים הופיעו
לאור הירח נערות נהדרות. אלה היו נימפות

היער, בנות אמא אדמה, שבאו כל לילה
לרקוד בנשף שלהן.

הצעיר איחל לעצמו שיהיו לו מאה זוגות
עיניים, כי הזוג היחיד שלו לא הספיק לו
לראות את המראות הנפלאים. הרקודים
נמשכו עד האור הראשון של הבוקר ואז ערפל
עטף את הנשים והן נעלמו. אך הצעיר נשאר
שם עד שהשמש עלתה גבוה בשמיים ואז
חזר לביתו.

היום נמשך בשבילו בלי סוף והוא ספר את
הדקות עד הערב, בו יוכל לחזור ליער. אך
כשבסוף הגיע לשם לא ראה את אוהלי זהב
ולא נימפות, ולמרות שחזר עוד פעמים רבות
לא ראה אותם יותר.

אך הוא המשיך לחשוב עליהן יום ולילה,
הפסיק לדאוג לכל דבר אחר ועד סוף חייו
נשאר חולה תשוקה למראה הנהדר הזה.
ובכך למד כי הקוסם צדק כשאמר "עיוורון הוא
הטוב החשוב ביותר של אדם."